

वलान्तस्थाने नलान्त इति सर्वान्स्थाने सर्वान्त
इति वा पाठः ।
चेत्रपालो महाचोभो मालकान्तानलक्षयः ।
सुखं कथयहानन्ता कालजिह्वा गणेश्वरः ।
ह्यायापुत्रश्च संघातो मलयः श्रीललाटकः ॥” चः ॥
इति नन्दनभट्टाचार्यविरचितं वर्णाभिधानं
समाप्तम् ॥
वर्णकं, स्त्री, (वर्णयतीति । वर्ण + क्त्वं ।) हरि-
तालम् । इति रत्नमाला ॥ गात्रानुलेपनयोग्यं
पिष्टं घृष्टं वा सुगन्धिद्रव्यम् । इत्यमरः । चन्द-
नम् । इति शब्दरत्नावली ॥
वर्णकः, पुं, स्त्री, (वर्णं + स्वार्थं संज्ञायाम् वा कन् ।)
विलेपनम् । चन्दनम् । इति मेदिनी । के,
१५२ ॥ (यथा, महाभारते । १३ । १११ । १०० ।
“वर्णकादींस्तथा गन्धांश्चोरधिल्लिह मानवः ।
कुङ्कुन्दरित्वाप्रोति राजन् । लोभपरायणः ॥”)
वर्णकः, पुं, स्त्री, (वर्णयति रच्यतेऽनेनेति । वर्ण +
क्त्वं । स्वार्थं कन् ।) हिङ्गुलहरितालकाचौली-
कादिः । इत्यमरभरतौ । (यथा, आर्यासप्त-
शत्याम् । १८६ ।
“कस्तां निन्दति जुम्पति कः स्मरफलकस्य वर्णकं
सुगन्धः ।
को भवति रत्नकण्ठकमन्दते कस्त्यारुचिरुदेति ॥”)
वर्णकः, पुं, (वर्णयति शृङ्गादीन् विस्तारयतीति ।
वर्ण + क्त्वं ।) चारुणः । इति मेदिनी । के,
५२ । मङ्गलम् । इति शब्दरत्नावली ॥
वर्णकविः, पुं, कुबेरपुत्रः । इति त्रिकाण्ड-
श्लेषः ॥
वर्णकूपिका, स्त्री, (वर्णाणां कूपिकेव ।) मखा-
घारः । यथा,—
“मखीघानी मखिमर्मेलात्पूर्वर्णकूपिका ॥”
इति त्रिकाण्डश्लेषः ॥
वर्णचारकः, त्रि, (वर्णां नोकादीन् चारुग्रति
विस्तारयतीति । चर + क्त्वं + क्त्वं ।) चिच-
कारः । इति शब्दमाला ॥
वर्णज्येष्ठः, पुं, (वर्णेषु चतुर्षु मध्ये ज्येष्ठः प्रथमोत्-
पन्नान् युञ्जोत्तद्वत्वात्) ब्राह्मणः । इति
त्रिकाण्डश्लेषः ॥
वर्णज्येष्ठः, त्रि, (वर्णेषु ज्योतिषोक्तपारिभाषिक-
वर्णनं ज्येष्ठः श्रेष्ठः ।) स्ववर्णापेक्षोत्तमवर्णः ।
पारिभाषिकहीनवर्णकर्तृकपारिभाषिकवर्ण-
ज्येष्ठकन्याविवाहनिषेधो यथा,—
“मीनकर्कटदृक्कविप्राः
सिंहतुल्यघनः चत्त्रिय उक्तः ।
कुम्भनरद्वयमेधविशः स्यु-
म्भकरदृष्टकी कथितावरजातिः ॥
वर्णज्येष्ठा च सा नारी वर्णहीनश्च यः पुमान् ।
मयोन्निवाहे न्युः स्यात् वस्त्रावासाच्च
संशयः ॥”
इति ज्योतिषतन्त्रे वर्णज्योतिषम् ॥
वर्णतूली, स्त्री, (वर्णाणां तूलिरिव ।) लेखनी ।
इति शब्दरत्नावली ॥

वर्णतूलिका, स्त्री, (वर्णाणां तूलिकेव ।) लेखनी ।
इति हारावली । २१२ ॥
वर्णतूली, स्त्री, (वर्णाणां तूलीव ।) लेखनी । इति
त्रिकाण्डश्लेषः ॥
वर्णदं, स्त्री, (वर्णं ददातीति । दा + “आतो-
ऽनुसर्गे कः ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।) काली-
यकम् । इति जटाधरः ॥ वर्णदातरि, त्रि ॥
वर्णदात्री, स्त्री, (वर्णं ददातीति । दा + ङच् +
ङीप् ।) हरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ वर्ण-
दातरि, त्रि ॥
वर्णदूतः, पुं, (वर्णा एव दूता यत्र ।) लिपिः ।
तत्पर्यायः । लेखः २ वाचिकहारकः ३ खलि-
सुखः ४ । इति त्रिकाण्डश्लेषः ॥
वर्णधर्मः, पुं, स्त्री, (वर्णाणां ब्राह्मणादीनां धर्मः ।)
ब्राह्मणचरित्रयैश्च शूद्राणां कर्तव्यं कर्म । तदु-
यथा,—
“यजनं याजनं दानं ब्राह्मणस्य प्रतिग्रहः ।
अध्यापनं चाध्ययनं षट्कर्माणि द्विजोत्तमाः ॥
दानमध्ययनं यज्ञो धर्मं चत्त्रियवैश्याम् ।
इहो युद्धं चत्त्रियस्य क्षत्रिवैश्यास्य शस्यते ॥
सुश्रूषेव द्विजातीनां शूद्राणां वर्णसाधनम् ।
कारकर्म तथाजीवः पाकयज्ञोऽपि धर्मेतः ॥
क्षमा दमो दया दानमलोभश्याम एव च ।
आर्जवं चानहया च तीर्थांशुस्वरवं तथा ॥
सत्वं संनोष आस्तिव्यं महा चेत्त्रियनियहः ।
देवताभ्यर्चनं पूजा ब्राह्मणाणां विशेषतः ॥
आर्जंवा प्रियवादिस्वमपेयम्यमकल्कता ।
समाधिकमिमं धर्मं चातुर्वर्ण्येऽत्रवीम्बिनः ॥
प्राजापत्यं ब्राह्मणाणां स्मृतं स्थानं क्रिया-
वताम् ।
आतमेतं चत्त्रियाणां संघामेवपलायिनाम् ॥
वैश्यानां भारतं स्थानं स्वधर्मेमनुवर्षताम् ।
गान्धर्वं शूद्रजातीनां परिचारे तु वर्षताम् ॥”
इति कौर्म्ये २ अध्यायः ॥ ७॥
अपि च ।
मार्कण्डेय उवाच ।
“हारीतस्तद्वाचाचाध तैरेवं चोदितो मुनिः ।
शस्त्रान् सुनयः सर्वे धर्मान् तस्यामि शास्त्र-
तान् ।
वर्णांमाम्नामाणाश्च योगशास्त्रं च सत्तमाः ।
ग्रन्थात्वा सुमनो नित्यं सुच्यते जन्मवन्धनात् ॥
ब्राह्मणां ब्राह्मणेव उतमो ब्राह्मणः स्मृतः ।
तस्य धर्मं प्रवक्ष्यामि तं योग्यं देशमेव च ॥
क्षत्रवारो नगो यत्र स्वभावात् प्रवर्षते ।
तस्मिन् देशे वचन् धर्मं कुर्वते ब्राह्मणोत्तमः ॥
अध्यापनं चाध्ययनं यजनं याजनं तथा ।
दानं पतिग्रहणं च कर्मषट्कमिहोच्यते ॥
अध्यापनश्च त्रिविधं धर्मार्थं चात्मकारणम् ।
शुश्रूषाकारणश्चेति त्रिविधं परिकीर्तितम् ॥
नैवामन्यतमो वापि ह्यन्यते यत्र मानवे ।
तत्र विद्या न दातया पुत्रेषु च दूतैश्चिका ॥
श्रीमान्धापयेच्छिष्यान् यज्ञानपि च योजयेत् ।

विदितान् प्रतिग्रहानि च्छेदुद्ग्रहधर्मप्रविहये ॥
वेदमेवाभ्यसेन्नित्यं सुची देशे समाहितः ।
यजेद्यज्ञं यथाशक्त्वा दद्याद्द्विजानुसारतः ॥
नित्यं नैमित्तिकं धर्मं कर्म कुर्व्यात् प्रयत्नतः ।
गुरुशुश्रूषणश्चैव यथाभ्यायमत्तन्त्रितः ॥
सायं प्रातरुपाधीत विधिनामिं द्विजोत्तमः ।
क्षतस्नानः प्रकुर्वीत वैश्वदेवं दिने दिने ॥
अतिपिपागतं भक्त्वा पूजयेच्छक्तितो एहौ ।
अन्यागप्यागतान् विप्रान् पूजयेद्विरोधतः ॥
स्वदारनिरतो नित्यं परदारविवर्जितः ।
सख्यवादी जितक्रोधः स्वधर्मनिरतो भवेत् ॥
अकर्मणि च संप्राप्ते प्रमादे नैव रोचयेत् ।
प्रियां हित्वा वदेहाचं परलोकाविरोधिनीम्
एव धर्मः सतुद्दिष्टो ब्राह्मणस्य समासतः ।
धर्ममेव तु यः कुर्व्यात् स याति ब्रह्मणः पदम्
हारीत उवाच ।
सत्पादीनां प्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ।
येन येन प्रवर्षन्ते विधिना चत्त्रियादयः ।
राजा च चत्त्रियश्चैव प्रजा धर्मस्य पालयेत् ।
कुर्व्यादध्ययनं सत्यं युगयुक्तो यथाविधि ।
दद्याद्दानं द्विजाभ्यो धर्मैर्बुद्धिसमन्वितः ।
देवब्राह्मणभक्तश्च पित्रकार्यपरक्षया ।
धर्मस्य वै यथाकाङ्क्षी अधर्मेस्य विवर्षयेत् ॥
उत्तमां गतिमाप्नोति चत्त्रियो ह्येवमाचरन् ॥ ७॥
गौरवं क्षत्रियाण्यं कुर्व्याद्द्वैश्वो यथाविधि ।
दानं धर्मं यथाशक्त्वा द्विजशुश्रूषकं तथा ।
लोभदम्भविनिर्मुक्तः सख्यवागनस्यकः ।
स्वदारनिरतो दानतः परदारविवर्जितः ॥
घनेविप्रान् समभ्यर्च्य यज्ञकाये तयाचितः ।
अप्रमत्तः स्वधर्मेषु वर्षत देहपातनात् ॥
यज्ञाध्ययनदानानि कुर्व्यान्नित्यमत्तन्त्रितः ।
पित्रकार्यं च तत्काये नारसिंहाचनं तथा ॥
एतद्द्वैश्वस्य कर्मोक्तं स्वधर्मेमनुतिलतः ।
एतदासिद्यमानस्तु सुतः स्यात्तत्र संशयः ॥ ७॥
वर्णजस्य सुश्रूषां कुर्व्यात् शूद्रः प्रयत्नतः ।
दासवत् ब्राह्मणागान् विशेषेण समाचरेत् ॥
अयाचितः प्रदाता स्यात् कृत्वा दत्तार्थमाश्रयेत् ।
पाकयज्ञविधानेन यथेद्वैवागतन्त्रितः ॥
शूद्राणां भाविकं कार्यं वपनं न्यायवर्षिताम् ।
भारवं जीर्णवस्त्रस्य विप्रस्योच्छिष्टभोजनम् ॥
स्वदारेषु रनिचं परदारविवर्जितः ।
पुरातनवर्षं विप्रान्नारविहस्य पूजनम् ॥
तथा विप्रमङ्गारक्षया सर्वं दिने दिने ।
सत्वं सम्भाषणं चैव रागद्वेषविवर्जनम् ॥
इत्थं कुर्वीतया शूद्रो मनोवाक्कायकर्मणिः ।
स्थानमेवमवाप्नोति तत्कृपापः प्रयुज्यत ॥”
इति नारसिंहे ५२ । ५४ अध्यायौ ॥ ७ ॥
अन्यथा ।
मदाजघोवाच ।
“दायमध्ययनं यज्ञो ब्राह्मणस्य विधोहितः ।
धर्मो नाश्वस्तुर्गोष्ठिक धर्मैस्तस्यापर्वं विना ॥
ब्राह्मणाध्ययने यज्ञक्षया पुत्र प्रतिग्रहः ।